

der og en Døkel var bøde i Søbet af saa Dage.

Døftoren spurgte denne Mand om Marjagen til Forsamlingspladsen før, og han fortalte ham, at det var for at bede til Gud mod Pesten.

„Svov for beder I til Gud om at tage Pesten bort? I tror jo dog, at alt er fornybestemt; hvad nytter det saa med eders Bøn?“

Manden rystede paa Hovedet og sagde: „Hvad skal vi gøre?“

Saa, det er netop Sagen: hvad skal de gøre! Menneftet kan være saa stor en „Fatalist“ som tænkes kan; men i Nødens Stund vil han bede til Gud.

Da Gud hjalp dem, idet Varmen tiltoget betydelig den næste Dag, og fra den Tid begyndte gradvis borte; den kan ikke modstaa Solens hede Straaler.

Sermed maa jeg staa. Jeg vil skrive lidt til Deres Søn og Saa. Med hjertelig Hilsen.

Deres i Herren forbundne
Christine Jørgensen.

Noget, jeg ikke forstaa!

Der er saa meget i denne Verden, vi Mennefter ikke forstaa. Der er f. Eks. dette — naar en Mand udstrækker sin Sød i Jorden, det være sig af Gøde eller anden Art, saa kan vi ingen af os forstaa, hvorledes det kan gaa til, at et lille frø kan vokse og blive til en stor Plante med en Mangfoldighed af Afdelinger, nysgjægtig og samme Slags, som det, der blev saet.

Vi kan vel heller ikke forstaa, hvorledes det kan gaa til, at et lille frø kan vokse op og blive en voksen Mand eller Kvinde. Det Mennefte er vist ikke endnu født, som har kunnet forklare os Legemes og Livets Udvikling. Vi ved, at Legemet skal have Næring for at kunne vokse og trives, da det ellers vil hvindle hen og dø; saaledes er det i Dyre og Manteverdenen, men det er sandelig ogsaa faadann i Mennefterverdenen. Altsaa: vi forstaa, at der skal Næring til, for at Livet kan vedligeholdes, og derfor Livet skal leves og udfolde sig sundt og kraftigt, saa maa der tilføres det sundt og kraftigt Næring.

Derfor en Mand vilde jeg til sin Søn: Du kan nok forstaa, min Søn, at Brød er en sund Spise, thi det siger jo alle Mennefter, og du føler det jo ogsaa selv, men nu siger jeg dig, at halvbaagt Brød er bedre end det, som er vel baagt — da vilde vel alle Mennefter sige: Saa var en Sogner; alle ved, at daarlige Brød er usundt. Om nogen vilde sige: fordi Jesus har sagt: „Menneftet lever ikke af Brød alene, men af hvert Ord, der uddgaar af Guds Mund“, saa behøver vi ikke Brød, men kun Guds Ord, da vilde vel de fleste sige, han var færdig til Daarefejsten. Dette kan vi vel forstaa, men naar jeg i „Danføren“ for 18. Juli 1911 læser i Referatet fra „Arends-Ungdomsmødet“ i Luck Wisconsin, at Past. N. P. Clemmensen udtalte Ord som disse: „Det var meget kedeligt, at Præster og Søndagskolelærere skulde blive nødt til at lære de unge Foragt for Forældre, der lever deres Liv i Verden, men man maatte gøre det for at være sand.“ saa kan jeg med min bedste Villie ikke forstaa, hvorledes Past. Clemmensen kan saa disse Ord til at passe med det fjerde Bud! Jeg gav vide, om dette Bud kun gælder over for troende Forældre! Mon vor Herre Jesus Kristus vilde have forklaret det fjerde Bud saaledes: Du skal ære din Fader og Moder, derfor de er troende Men-

nefter, men, derfor de er vantro, saa skal du foragte dem. Jeg tror ikke, du vil have Budet forklaret paa den Maade; men jeg kan ikke se bedre, end det netop er en faadann Være, Past. N. P. Clemmensen i sin Referat har ført frem ved Mødet i Luck.

Mon Past. Clemmensen har set, hvad en saadan Være vil føre til? Den vil føre til ikke blot Foragt for Forældre, men til Foragt for alle Guds Anordninger; ja til Foragt for Gud selv! Jeg tænker, at „Rationalisterne og Bibelkritikerne“, „griner“ saa imaat i Sagnet, naar de ser sligt, thi at prædike „Foragt“ for Forældre, tror jeg, om det blev drevet lidt mere, ville tilberede „Jordbunden“ ganske godt for „strittikken“.

Naar saa Pastoren siger: „De unge skal interesseres for Menighedens og dens Arbejde og være den — Menighedens — Arvtager“, saa kan jeg ikke forstaa, hvorledes Ungdommen kan blive huerken „interesseret“ eller „Arvtager“, naar der skal prædikes „Foragt for Forældre“. Jeg gav vide, om der er nogen Ting, der har afsjød mere Jammer og Elendighed end netop „Foragt for Forældre“.

Venner, Præster, Søndagskolelærere, Studenter, ja hvert Guds Barn: er det „Foragt for Forældre“ vi skal prædike? Saa forstaa jeg ikke Kristendommen mere. Lad os tage os i Bære, hvem vi end er. Jeg har set ikke saa lidt af, hvad „Foragt for Forældre“ kan føre til. Jeg spørger: Siger Jesus, at vi skal foragte de Mennefter, som lever ude i Verden? Siger han ikke netop: „Gif eders Hænder, velsigner dem, som eder forbænder“ o. s. v. Mt. 5, 44, og „Du skal elske din Næste som dig selv“, Mt. 22, 39. Naar da det er saaledes, at vi skal elske vore „Hænder“ og vor „Næste“ som os selv, mon det da er ret at prædike „Foragt for Forældre“? Blair, Nebr., 24. Juli 1911.

Chr. Sørensen,
Student.

Co. Bluffs, Ia.

Det er jo nok saa bekendt, at naar to Mennefter møder hinanden i det daglige Liv, ja for Næsten og saa i Guds Hus, kan de ikke sige andet, saa er Vejret saadan et deligt Emne at saa Munden paa Gled med. Naa, naar jeg nu begynder med at skrive lidt om Vejret, saa maa Læseren ikke tro, jeg gør det for at saa Nænnen i Gang; men Grunden er den, at vi her som saa mange andre Steder lider under den Tørken, og det synes, som om at Jordens Frugt er ved at tørre hen. Det ser ikke godt ud, men vi maa ty hen til den Herre, som giver tidlig Regn og sildig Regn, til ham, som holder alle Ting i sin Haand og forstaaer at styre og lede alle Ting mod det ene Maal, Sjæls Frelse. — Da jeg nu imidlertid ikke er Vejrmænd, men „Skriver“, saa vil jeg lade dette Emne ligge og gøre min Pligt som „Skriver“ ved at fortælle lidt herfra.

Det var bestemt at afholde Missionsmøde her fra den 6. til 9. Juli, men, ja nu kommer jeg alligevel tilbage til Vejret, vi var lige ved at tro, den forfærdelige Varme skulde have ødelagt det. Dog ogsaa her hjalp den færdige Gud os ved i disse Dage at lade Varmen tage noget af, saaledes at vi kunde saa nogle velsignede Møder; thi det var de Guds Ord arbejdede paa Hjertene, haade Guds Værns og deres, som endnu ikke havde givet ham deres Hjerte.

Pastor Laurien, Elf Horn, holdt Aftningsgudstjeneste Torsdag Aften over Ef. 58. Den led i forrige Træk saaledes: Folk kommer ofte til Kirke for at underholdes, men lad os i disse Dage komme til Møde med et Krav. Guds Ord lyder i dette Kapitel om, at det ser ud, som om Israæl vilde tjene Herren og Herren; ja, det ser ud, men der er intet Liv. Og saa spørger vi Herren, hvorfor der ingen Vækkelse er, og Gud svarer: „I vil frelses med Ebers Øst, men naar jeg kommer med et Krav, saa vil I ikke.“ Der

skal begyndes indvendig fra hos os, Guds Guld, for at saa Vækkelse. Naar vi vaagner og paa ny ser, vi trænger til at varmes ved Guds Naade, da skal vort Lys opgaa som den skinnende Morgenrøde, og Herrens Herlighed skal slutte sig efter os. Past. Laurien sluttede med Kapitlets sidste Ord, at det var ikke ham, men Herrens Ord, som nu havde talt. Past. Olsen, Albert Lea, sluttede Gudstjenesten med at minde om Kvinden ved Brønden, der bad Herren give hende det levende Vand, at hun ikke skulde tørste mere. Naatte Herren saa lære os, hvad det er at længes efter de levende Vandstrømme. — Vor egen Præst bad os om at holde os til haade Guds Guld og de andre, som endnu stod uafgjorte! Fra Fredag Eftermiddagsmødet kan jeg ikke sige andet, end Præsterne Olsen, Albert Lea, og Hansen, Omaha, talte, da jeg ikke var til Stede. Aftningsmødet afholdtes i Missionshuset, hvor Past. N. M. Nielsen talte over 2. Kor. 5, 11. Kendskab til Herrens Frugt bringer os til at prøve paa at vinde Sjæle for Jesus. Saa længe Menneftet er i sin naturlige Stilling, kender det ikke til Guds Frugt. Det vakte Mennefte kender til en Frugt, nemlig Kovens Frugt. Naar Kristi Klarlighed aabenbares for Mennefter, da viger Frugten. Ved Herrens Frugt viger man fra det onde og vinder Sjæle for Jesus. Past. Laurien talte over Ap. G. A. Kap. Der er kun to Slags Mennefter, fortabte og frelste, der er ingen tredje Slags, og der er ikke Frelse i noget andet end i Jesu Navn. Past. Gertsen sluttede med at minde om, hvad Esaias siger om Herren, at han bor i det høje og oplyste og Jorden er hans Gudfammel, men han vil se hen til den elendige, som har et søndernøst Hjerte, og som løber for hans Ord.

Yrdrag Eftermiddag talte Past. Hans Nielsen om, at Menneftet skal omdannes fra det naturlige til noget ganske nyt, nemlig til et Guds Barn. Nutidens er man bange for at tale om Omvendelse, nu bliver Menneftet mange Steder bare pudset lidt op. Da er saa megen aandelig Tale, der bare er noget Vaas! Og der er megen Opgang og Nedgang i et Mennefteliv; dog, det er ikke Guds Krafts Skyld, men den Jordbunds Skyld, i hvilken Guds Kraft arbejder.

Herester spillede Past. N. M. Nielsen paa Guitar og sang for os, og Past. Olsen sluttede med nogle alvorlige Bemærkninger over et Ord, som Jesus engang udtalte om en Mand; dette: „Du er ikke langt fra Guds Rige“. Saadan har vi ogsaa mange, der bogstavelig talt sidder og dør paa Kirkebankene.

Yrdrag Aften talte Past. N. M. Nielsen om, at Gudsbarner er det lykkeligste Mennefte; men man maa komme ærlig til den Lykke, og man maa være ærlig for at beholde den. Past. Laurien sluttede med nogle Betragtninger over den syge ved Vægheda Dam og betonedes særligt, at det, som det som an paa for den syge, var, „om han vilde“ være rask. Det er det samme, der gælder i Dag, naar Spørgsmaalet er om den aandelige syge: „Vil du?“

Søndag Morgen. Gudstjenesten forettedes af Past. Olsen. Jeg skal prøve at gengive nogle af de Søndagsanker i hans Prædiken: Der er to Ting, som aldrig kan slippes ad i et troende Mennefte, at kende den Herre, som bevarer Hjertets Tanke, og den Strid, som det koster at bevare denne Herre.

Hvor den sande Kristendom kommer, bringer den Troedragt. Det er Befendelsen af Jesus, Verden ikke kan taale. Guds Ord kommer altid med et „Enten-Eller“. Guds Barnet skal vise Klarlighed udadtil til Verden og indadtil til Guds Folk, at ikke Verden skal pege Finger ad os og Jesus, og vi maa ikke tie til, at Guds Børn taler ilde om en Broder, det er at fornægte Jesus. Det er en daarlige Kristendom, der ikke længer protesterer imod det Onde. Det, vi trænger til, er at saa Hjertet lukket op, at Væstet fra Gud kan skinne derind. Det gælder for os troende Mennefter at bringe Verden til et „Enten-Eller“ ved vort Livs Vidnesbyrd.

Hvor den sande Kristendom kommer, bringer den Troedragt. Det er Befendelsen af Jesus, Verden ikke kan taale. Guds Ord kommer altid med et „Enten-Eller“. Guds Barnet skal vise Klarlighed udadtil til Verden og indadtil til Guds Folk, at ikke Verden skal pege Finger ad os og Jesus, og vi maa ikke tie til, at Guds Børn taler ilde om en Broder, det er at fornægte Jesus. Det er en daarlige Kristendom, der ikke længer protesterer imod det Onde. Det, vi trænger til, er at saa Hjertet lukket op, at Væstet fra Gud kan skinne derind. Det gælder for os troende Mennefter at bringe Verden til et „Enten-Eller“ ved vort Livs Vidnesbyrd.

Søndag Eftermiddag var der Ungdomsmøde, hvor Præsterne S. Nielsen og Laurien bad de unge om for Alvor at søge Herren og lade sig finde af ham. Det var Signelsen om den fortabte Søn, de brugte til Genstand for deres Betragtninger. Efter Mødet var der Sæltespising i Kirkens Krypt.

Søndag Eftermiddag var der Ungdomsmøde, hvor Præsterne S. Nielsen og Laurien bad de unge

om for Alvor at søge Herren og lade sig finde af ham. Det var Signelsen om den fortabte Søn, de brugte til Genstand for deres Betragtninger. Efter Mødet var der Sæltespising i Kirkens Krypt.

Bed Slutningsgudstjenesten om Aftenen talte Past. N. M. Nielsen over Heb. Brevets andet Kapitel, om at der ingen Forskel er paa Mennefter, thi vi have alle syndet og fattes Guds Gæ. Vel er der Forskel paa Synderne, men ikke for Gud. Noag og de 8 blev frelste i Arken, men alle de øvrige druknede, da Vandet stod 15 Alen over det højeste Bjerg, hvad enten de boede i Dalene eller paa Toppen af Bjergene. Der var ingen Forskel. Derfor laaber os give Agt paa Herrens Ord og gribe hans Naade i Troen paa Jesus Kristus. Past. Olsen talte over Joh. 6 og lagde særlig Vægt paa dette ene Punkt, at det gælder for Menneftet at vide, hvad det vil. Herester var saa Ordet frit, og der blev vekslet mange Tanker i de mange korte Taler, som nu fulgte. Dermed var saa vort Missionsmøde forbi. Herren give, at vi nu maatte beholde Kraften og Betsignelsen af disse Møder saaledes, at vi maatte saa den Frugt deraf, som hedder „Missionsfrugt“.

Saa til Slut en hjertelig Tak til eder, I kære Præster, fordi I kom og hjalp os; vi var glade ved eders Besøg og Vidnesbyrd. Herren velsigne eder!

Med venlig Hilsen
„Skriver.“

Det skabte.

Jeg elsker den Verden, som skabtes af Gud; for mig er til Glæde den vorden. Den skabtes for mig, thi takker jeg dig, for hvad du mig gav her paa Jorden.

Jeg lever og aander, og elske jeg vil Alt, hvad du i Klarlighed skabte — Din Himmel saa blaa, de Stjerner saa imaa Og Jordens velsignede Frugter.

Jeg fryder mig over den Kraft, der er til, Naar Herren han taler og siger: jeg vil!

Alt kunde jeg blot i stort som i imaat Saa Del i det Liv, som mentes saa godt.

Lad andre kun tale om Døden; jeg vil Dog synge om Livet, imens jeg er til.

Naar Forvandlingen sker, er min Herre mig nær, Som han, skal for evigt jeg leve. S. K. Lyber.

Hjemmets Bibliotek.

Nogle af de nyere Bøger.

Sittebarnet — Fortælling af Susanne Caquebin. Overættelse af Vertha Heiberg. 292 Sider. Indb. \$1.25.

Sankto — Jigsjnerfortælling af Elisabeth Franke. Paa Dansk ved John Risfow. 90 S. Indb. 60c.

Ester — Fortælling fra Kristentorshæjserne i Armenien af „Partenie“. Overlat af Past. N. P. Radsen. 183 Sider. Indb. 90c.

Unge Hjertter — En Fortælling af Lauritz Peteresen. 111 S. Indb. 70c.

Saa vilde noget — Fortælling fra den nyere Tid i Danmark af Wilhelm Daukau. 138 Sider. Indb. 80 Cts.

Hjertterne drives — Nutidsfortælling af Elith Pedersen. 295 Sider. Indb. \$1.30.

Dansk Luth. Publ. Housc, Blair, Nebr.

Kun 3 Mil

fra Og og Jernbane kan endnu faas Land for \$25.00 per Acre i Volusia Co., Florida.

Enhver kan købe en Farm i Florida for kun 17 Cents om Dagen \$5.00 maanedlig Afbetaling. De betaler hverken Renter eller Stat. Skat nu medens Landet er billigt.

21 Danske har allerede købt Land, saa Udfigterne for en dansk Koloni er yderst lovende.

Medens Termometeret her i Nord- og Mellem-Staterne viser over 100 Grader, og alting gisper af Varme, har man paa samme Tid en behagelig Temperatur, som varierer mellem 80 og 90 Grader i Florida. Alle Dphlysnings angaaende Land, Abling o. s. v. samt Kort over Landet sendes frit overalt ved Genvendelse til

P. S. Miller,
Agenter søffes. Elf Horn, Ia.

DANA COLLEGE

BLAIR, NEBRASKA.

Tilbyder Undervisning i følgende Kursus:

PROSEMINAR—firaarigt, forbereder til Trinitatis Seminarium
NORMAL—uddanner Lærere og Lærerinder for „public schools“—udsteder „State certificates“.

ACADEMIC—firaarigt, forbereder til de ledende Skoler.

COMMERCIAL—Bogføring og Stenografi.

MUSIC—Piano, Orgel, Violin og Sang.

God Anledning for Nykommere til at lære Engelsk. For Kost, Logi og Undervisning per fire Uger \$18.00.

SKOLEN BEGYNDER 3. OKTOBER.

C. X. HANSEN Forst.

Skriv efter ny Katalog.

Udvalg af første Klases Urtekremvarer og frisk Rød

Vi liser Fedekalve, Høns, Egg og Smør til Dagens højeste Priser.

Vi er Agenter for Dr. Peters Kurito samt for Scandinavian-American Dampskibslinie. Landsmænd, som ønsker at rejse til eller fra Danmark, køb Billetter hos os. Vi følger dem til billigste Priser, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at skaffe gode Pladser paa Skibene.

Stort Udvalg af Bøger,

Brevfort, m. m. fra Danish Luth. Publ. Housc Blair, Nebr.

Sønllitteratur, religiøse Bøger, Bibler, Salmebøger, etc.

Peterson - Boudo Co.

Council Bluffs, Iowa.

Postforjendelser bejrges med Omhu.

Kristelig Folkebibliotek.

Udkommen er:

1. Samling.

Augustin: Befendelser.
Dunyan: Pilgrimsvandring.
Annie Lucas: Lys i Mørket.

2. Samling:

Nic. Meier: Paa Torvet og i Bingsaarden.
Gode: Bibelske Studier.
Thomas Kempis: Kristi Gterfølgelse.

3. Samling:

Eggleston: Kampens Vunder.
Rimbert: Ansgars Levede.
Marie Zulegave (Børnefortællinger)

Disse Bøger er alle smukt indbundne i Hefsbinding med Guldrand og sælges for den ualmindelig billige Pris af 65 Cts. pr. Bind frit tilsendt eller \$1.50 dr. Samling plus Porto 20 Cts.

Dan. Luth. Publ. Housc,
Blair, Nebr.

*) En, som tror paa en forudbestemt, ubøjelig Stæbne.

R. M. S.

*) Past. Clemmensen eller Referenten har naturligvis fri Adgang til at forklare sig eller svare paa denne Artikel. Vi vil blot foreslå henlede Opmærksomheden paa Cuf. 14, 26: „Derfor nogen kommer til mig og ikke hader sin Fader og Moder osv., han kan ikke være min Discipel.“ Sammenlign 5. Mos. 13, 6 f. g. Disse Steder maa sammenholdes med det fjerde Bud for at saa en ret Forstaaelse af det her omhandlede Forhold.